

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/ 6754. számú

törvényjavaslat

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

**Előadó: Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

Budapest, 2008. november

2008. évi törvény

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén Taskentben, 2008. április 17. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §.

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS AZ ÜZBÉG KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Üzbég Köztársaság Kormánya attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén, és azzal a szándékkal, hogy előmozdítsák a gazdasági együttműködést a két ország között,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyoadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, vagy annak közigazgatási területi alegységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyoadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Magyarországon esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) az osztalékadó;
- (iv) a különadó;
- (v) a telekadó;
- (vi) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”);

(b) az Üzbég Köztársaság esetében:

- (i) a jogi személyek jövedelem- (nyereség-) adója;
- (ii) a természetes személyek jövedelemadója;
- (iii) a vagyoadó

(a továbbiakban: „üzbegek adó”).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

(b) az „Üzbegisztán” kifejezés az Üzbég Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva magában foglalja területét, fennhatósága alá tartozó vizeit és légtérét, amely felett az Üzbég Köztársaság gyakorolhatja szuverén jogait és joghatóságát, beleértve az altalaj és a természeti erőforrások használatára vonatkozó jogokat, összhangban a nemzetközi joggal és az Üzbég Köztársaság törvényeivel;

(c) az „egyik Szerződő Állam”, a „Szerződő Államok egyike” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Üzbegisztánt jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

(d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(e) a „társaság” kifejezés jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendők;

(f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű, vasúti vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, a légi járművet, a vasúti vagy a közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

- (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- (ii) az Üzbég Köztársaság esetében az Állami Adóbizottságot vagy annak meghatalmazott képviselőjét;

(i) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

- (i) minden olyan természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
- (ii) minden olyan jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásakor az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adó jogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben. Ennek az államnak az adójoga szerinti fogalom-meghatározása elsőbbséget élvez az ilyen kifejezésnek ezen állam más jogágaiban lévő jelentéssel szemben.

4. Cikk Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely közigazgatási területi alegységeit vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben bejegyzésre került.

5. Cikk Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt, és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutatót, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. A "telephely" kifejezés magában foglalja továbbá:

(a) az építési területet vagy az építkezési vagy beszerelési munkálatot vagy az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységet, de csak akkor képez telephelyet, ha tizenkét hónapnál tovább tart,

(b) szolgáltatásoknak az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a vállalkozás által e célra foglalkoztatott alkalmazottak vagy más személyzet révén történő nyújtását, beleértve a tanácsadási és üzletvezetési szolgáltatásokat, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek a másik Szerződő Állam területén bármely 12 hónapos időszakban egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 6 hónapnál hosszabb időszakban folynak.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása vagy kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás vagy kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Az e cikk 1. és 2. bekezdéseiben foglalt rendelkezésektől függetlenül, az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása számára tevékenységet kifejtő személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – az elsőként említett államban a vállalkozás telephelyének tekintendő, ha

(a) a személynek az elsőként említett államban meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy az ilyen vállalkozás javára vagy nevében szerződéseket kössön, vagy

(b) a személy az elsőként említett államban a vállalkozás javaiból vagy áruiból készletet tart fenn, amelyből rendszeresen elad javakat vagy árukat az ilyen vállalkozás javára vagy nevében,

kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. E cikk előző rendelkezéseitől függetlenül az egyik Szerződő Állam biztosító társasága, a viszontbiztosítás kivételével, úgy tekintendő, mint amelynek a másik Szerződő Államban telephelye van, ha e másik Szerződő Állam területén biztosítási díjat szed vagy ottani kockázatokra nyújt biztosítást egy személyen keresztül, kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés alkalmazandó.

7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használt berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, továbbá a szabad foglalkozás végzéséhez használt ingatlanból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

Nem megengedett a telephely számára a fő telephelynek vagy bármely más belföldi illetőségű telephelyének szabadalmak vagy más jogok használatáért jogdíjként, illetékként vagy más hasonló fizetésként, vagy meghatározott, nyújtott szolgáltatásokért vagy a menedzsmentért jutalékfizetésként, vagy a telephely részére kölcsönzött összeg után kamatfizetésként fizetett összeg levonása.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert ez a telephely a vállalkozásnak javakat vagy árukat vásárol.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Állam vállalkozása hajók, légi járművek, vasúti vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdésben foglalt rendelkezések az alábbiakra is alkalmazandók:

(a) nemzetközi fogalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű személyzet nélkül történő bérletéből származó esetleges nyereség;

(b) konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló utánfutókat és más felszerelést) használatából, karbantartásából vagy bérletéből származó nyereség, ha az ilyen nyereség kiegészítő vagy esetleges annak a nyereségnek a tekintetében, amelyre az 1. bekezdést alkalmazni kell.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni

az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban az osztalék hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

E bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, melyet annak az államnak a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki vagy a másik államban szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik államban megadóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen kamat abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik és ezen állam jogszabályai szerint, de ha a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire,

(a) az a kamat, amely az Üzbég Köztársaságban keletkezik és amelyet a Magyar Köztársaság Kormányának, vagy a Magyar Nemzeti Banknak, vagy az Eximbank Zrt-nek fizetnek, mentes az üzbég adó alól;

(b) az a kamat, amely a Magyar Köztársaságban keletkezik és amelyet az Üzbég Köztársaság Kormányának, Üzbegisztán Központi Bankjának, Üzbegisztán Külgazdasági Tevékenység Nemzeti Bankjának fizetnek, mentes a magyar adó alól.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet vagy egy ott lévő állandó bázisról szabad foglalkozást folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a fizető az állam maga, annak közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága vagy ott belföldi illetőségű személy. Ha azonban a kamatot fizető személy – akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem – az egyik Szerződő Államban telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik államban megadóztatható.
2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is megadóztatható, amelyben keletkezik és ezen állam jogszabályai szerint, de ha a jogdíj hasznahúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így kivetett adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.
3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű fizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (ideértve a filmalkotást) vagy rádiós vagy televíziós sugárzásra szánt filmek és szalagok, videokazetták szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, számítógép programnak, titkos formulának vagy eljárásnak használatáért vagy hasznosítási jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak; mindazonáltal az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy hasznosítási jogáért történő fizetés abban az esetben tekinthető jogdíjnak, ha azoknak szabadalom vagy know-how jellegük van.
4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznahúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet vagy egy ott lévő állandó bázisról szabad foglalkozást folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a fizető ebben az államban belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személy – akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem – az egyik Szerződő Államban telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban az államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.
6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznahúzója ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az olyan társaságban lévő részesedésnek, jognak vagy érdekeltségnek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek eszközei főleg az egyik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyomból vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, vagy olyan társaságban lévő részesedésből, amelynek eszközei főleg az egyik államban lévő ilyen ingatlan vagyomból vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, az ingatlan fekvése szerinti államban megadóztatható.
3. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik államban adóztatható.
4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.
5. Az e cikk 1., 2., 3. és 4. bekezdéseiben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk Szabad foglalkozás

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységekből származó jövedelme csak ebben az államban adóztatható az alábbi körülmények fennállásának kivételével, amikor az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is adóztatható:
 - (a) ha a személynek tevékenysége folytatásához a másik Szerződő Államban állandó bázis rendszeresen rendelkezésére áll; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható ebben a másik államban, amennyi az állandó bázisnak tudható be; vagy
 - (b) ha a másik Szerződő Államban bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napos vagy azt meghaladó időszakot tartózkodik.
2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, továbbá az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvelők önálló tevékenységét.

15. Cikk Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkájára tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban gyakorolt nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű, illetve belvízi szállítást végző hajó fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, ahol a munkaadó belföldi illetőségű.

16. Cikk Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatóságának vagy felügyelőbizottságának vagy hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál

magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet ennek a Szerződő Államnak vagy a másik Szerződő Államnak a köz- vagy kormányzati forrásaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk Nyugdíjak

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

19. Cikk Közszolgálat

1. (a) Fizetések, bérek és más hasonló, nem nyugdíj jellegű díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek, az ezen államnak vagy közigazgatási területi alegységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Az ilyen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

- (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy közigazgatási területi alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, vagy ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy

képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk Tanárok és oktatók

1. Az a tanár vagy oktató, aki két évet meg nem haladó időszakra ellátogat az egyik Szerződő Államba kizárólag abból a célból, hogy ebben a Szerződő Államban egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat folytasson (beleértve a kutatást) és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, kutatásért kapott díjazás után két évet meg nem haladó időtartamra attól az időponttól kezdve, amikor ilyen célból először látogatja meg ezt a Szerződő Államot.

2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár vagy az oktató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsősorban egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

22. Cikk Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki vagy a másik államban szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és a jog vagy a vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben, az esettől függően, a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

23. Cikk Vagyon

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államban lévő szabad foglalkozás folytatására szolgáló állandó bázisához tartozik, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a vagyona, amely a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból vagy légi járművekből vagy közúti szállító járművekből vagy vasútból áll, és az ilyen hajók vagy légi járművek vagy közúti szállító járművek vagy vasút üzemeltetésére szolgáló ingó vagyona csak ebben az államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Üzbegisztánban, Magyarország a (b) pontban és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

(b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10., 11., 12. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Üzbegisztánban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Üzbegisztánban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Üzbegisztánból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

2. Üzbegisztánban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben az Üzbegisztánban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Üzbegisztán megengedi:

(a) ezen illetőségű személynek a jövedelemadójából a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval megegyező összeg levonását,

(b) ezen illetőségű személynek a vagyonadójából a Magyarországon megfizetett vagyonadóval megegyező összeg levonását.

Az ilyen levonás azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelemadónak vagy vagyonadónak azt a részét, amely, az esettől függően, a Magyarországon megadóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

3. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

25. Cikk Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek nem vethetők egyik Szerződő Államban sem olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az illető állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek olyan, a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján járó személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson az adózásban, amelyekben a saját területén belföldi illetőségű személyeket részesíti.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapítására, mintha ezek a tartozások az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

6. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

26. Cikk Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 25. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezetett.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve a belőlük vagy képviselőikből álló bizottság útján történő egyeztetést.

27. Cikk Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok közigazgatási területi alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtásához szükséges információkat, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. és a 2. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam által így kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelni, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az első mondatban hivatkozott adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

(b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely bármilyen szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy amelynek felfedése ellentétes lenne a közreaddal.

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseltek tagjai

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviseltek vezetójét és a konzult és a diplomáciai képviselöt vagy a konzuli tisztviselöt a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Hatálybalépés

A Szerződő Államok mindegyike diplomáciai úton értesíti a másikat arról, hogy az Egyezmény hatályba lépéséhez jogszabályai szerint szükséges eljárásnak eleget tett. Ez az Egyezmény a későbbi értesítés kézhezvételének napján lép hatályba, és azután alkalmazandó:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatályba lépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

(b) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatályba lépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely naptári évre vethetők ki.

30. Cikk

Felmondás

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt annak hatályba lépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam bármikor felmondhatja úgy, hogy bármelyik naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld.

Ebben az esetben az Egyezmény mind a két Szerződő Államban hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átvételének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;

(b) az egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átvételének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely naptári évre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Taskentban 2008. április 17. napján magyar, üzbég és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

(aláírások)

C O N V E N T I O N

BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Republic of Uzbekistan, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital, and with a view to promote economic cooperation between the two countries,

Have agreed as follows:

Article 1 PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amount of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- (a) in Hungary:
- (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax;
 - (iii) the dividend tax;
 - (iv) the surtax;
 - (v) the land parcel tax;
 - (vi) the building tax

(hereinafter referred to as "Hungarian tax");

- (b) in the case of the Republic of Uzbekistan:
- (i) the tax on income (profit) of legal persons;
 - (ii) the tax on income of individuals;
 - (iii) the property tax

(hereinafter referred to as "Uzbekistan tax").

4. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term "Hungary" means the Republic of Hungary and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Hungary;

(b) the term "Uzbekistan" means the Republic of Uzbekistan, and by the use in the geographical sense includes its territory, the territorial waters and air space over them where the Republic of Uzbekistan may exercise sovereign rights and jurisdiction including rights to use the subsoil and natural resources in accordance with international law and the laws of the Republic of Uzbekistan;

(c) the terms "a Contracting State", "one of the Contracting States" and "the other Contracting State" mean Hungary or Uzbekistan, as the context requires;

(d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) the term "company" means body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft, railway or road-transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft, railway or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in the case of the Republic of Uzbekistan, the State Tax Committee or its authorised representative;

(i) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State. The meaning of a term under the taxation law of that state shall have priority over the meaning provided for such term in other branches of its legislation.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any administrative territorial subdivisions or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which it is incorporated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop; and

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" also includes:

(a) a building site or construction or installation project or supervisory activities in connection therewith constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months,

(b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate more than 6 months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, or display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, or display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article a person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies – shall be deemed to be a permanent establishment of the enterprise in the first-mentioned State if

(a) he has, and habitually exercises in the first-mentioned State authority to conclude contracts for, or on behalf of, such enterprise, or

(b) he maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprises from which he regularly sells goods or merchandise for, or on behalf of, such enterprise,

unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6
INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7
BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

It is not allowed to deduct to the permanent establishment the sums paid to its leading establishment or to any other of resident's establishments by way of royalty, duty or other similar payments for the use of patents or the other rights, or by way of commission payment for the provided concrete services or for the management or by way of interest payment in an amount that is lent to the permanent establishment.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 INTERNATIONAL TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft railway or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to:

(a) incidental profits derived from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft operated in international traffic;

(b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and other equipment for the transport of containers), where such profits are supplementary or incidental in respect to the profits to which the paragraph 1 shall apply.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the

dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but, if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provision of paragraph 2

- (a) interest arising in the Republic of Uzbekistan and paid to the Government of the Republic of Hungary, or the National Bank of Hungary, or the Eximbank Hungary Pte Ltd. shall be exempt from Uzbekistan tax;
- (b) interest arising in the Republic of Hungary and paid to the Government of the Republic of Uzbekistan, the Central Bank of Uzbekistan, the National Bank of Uzbekistan for Foreign Economic Activity shall be exempt from Hungarian tax.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, an administrative territorial subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use of, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films), or films or tapes used for radio or television broadcasting, video cassette, any patent, trade mark, design or model, plan, computer program, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience; however the payment for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment can be considered as royalty in case they have a patent or know-how character.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the

excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of shares, rights or an interest in a company, the assets of which consist principally of, or of rights in, immovable property situated in a Contracting State or of shares in a company the assets of which consist principally of, or of rights in, such immovable property situated in a State may be taxed in the State in which the immovable property is situated.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or from the alienation of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - (a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or
 - (b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period concerned.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15
INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 21 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic, or aboard a boat engaged in inland waterways transport, may be taxed in the Contracting State of which the employer is a resident.

Article 16
DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board or any similar body of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17
ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported by the public or governmental funds of that Contracting State or of the other Contracting State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State of which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 18 PENSIONS

Pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or an administrative territorial subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof.

Article 20 STUDENTS

Payments which a student, or business apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
PROFESSORS AND TEACHERS

1. A professor or teacher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date he first visits that Contracting State for such purpose.
2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor or teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23
CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by of a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital of an enterprise of a Contracting State and represented by ships or aircraft or road-transport vehicles or railway operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft or road-transport vehicles or railway shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Hungary derives income or own capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Uzbekistan, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph (b) and paragraph 3, exempt such income or capital from tax.

(b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, 11, 12 may be taxed in Uzbekistan, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Uzbekistan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Uzbekistan.

2. In Uzbekistan double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Uzbekistan derives income or owns property which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Hungary, Uzbekistan shall allow:

(a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Hungary;

(b) as a deduction from the tax on the property of that resident, an amount equal to the property tax paid in Hungary.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in Hungary.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Article 25
NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States or of their administrative territorial subdivisions or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information so received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28 MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges for heads of diplomatic missions and consuls and diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29
ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the receipt of the latter notification and shall thereupon have effect:

- (a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- (b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any calendar year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which Convention enters into force.

Article 30
TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention at any time after five years from the date on which the Convention enters into force provided that at least six months before the end of any calendar year notice of termination has been given through diplomatic channels.

In such event, this Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- (a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice of the termination is received;
- (b) in respect of other taxes on income and taxes on capital, for taxes chargeable for any calendar year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice of termination is received.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Taskent this 17 day of April 2008, in two original copies in the Hungarian, Uzbek and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

(signatures)''

4. §

- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 29. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Magyarország az egykori Szovjetunió függetlenné vált államainak jelentős részével már kötött kettős adóztatás elkerülését szolgáló egyezményt. Üzbegisztánnak a közép-ázsiai térségben betöltött gazdasági szerepe, Magyarországhoz fűződő hagyományos kapcsolatai indokolták a szerződés létrehozását.

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények fő célja, hogy az adóztatás szabályozásával, kiszámíthatóvá tételével a szerződő felek támogassák mindkét állam befektetőit. Az egyezmény hatálya a jövedelem- és a vagyoadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének, vagyonának kettős adóztatását, oly módon, hogy ugyanazon jövedelem vagy vagyontárgy tekintetében csak az egyik államban kell adózniuk, mert a másik állam vagy lemond az adóztatásról, vagy lehetővé teszi a külföldön megfizetett adó beszámítását a nála esedékes adókba.

Az egyezmény a szerződő államok illetékes hatóságai számára megfelelő információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik szerződő államnál, amennyiben úgy látja, hogy a másik állam adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Az egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.